

bañan lapurretan, ni
 bezin prest zerala,
 eta ni ere nola
 nabillen igualtsu,
 zér egin bear degun
 arren, adi-zazu:
 Nola biyak asmo bat
 daukagun artua,
 artzagun ondo biyak
 geren pekatua;
 obe degu elkarren
 laguntzan ibilli,
 beldur guchigo degu
 erukiko noski;
 eta izanik emen
 jateko-aukeran,
 ai zer ederki biyak
 bizituko geran.—

Bañan biyak batian
 zeudela lurpian,
 achur bat sartu-zuten
 bertara-kolpian,
 eta bizkarren erdi
 erditik sarturik
 gelditu ziran biyak
 an, chirchillaturik.

.

Bazter galtzalle asko
 izanik munduban,
 konpondutzen dirade
 abenchen moduban;
 elkarren lagunkidan
 ibiltzen baitira,
 bañan azkenerako
 eroritzen dira.

BARATZAKO ARROSA ETA SASIKOA.

Arrosacho eder bat
 baratza batean,
 oso orriz betea
 baizeguen aidean,
 ain zan polita guztiz
 eta egokiya,
 kolore ederduna,
 aifñ churi gorriya,
 zeñak uste baizuben
 bere izatia,
 izango zala andik
 errira joatia,

galai edo damaren
 soñian jarriya,
 izan zediñ guztiyen
 begiragarriya.
 Sasi tarte batean,
 erdi ageriyen,
 zeguan beste arrosa
 oso miseriyen,
 esanaz:—Neri ez dit
 iñork begiratzen,
 alaz guziz emenchen
 pozez naiz bizitzen.—

Orla ari dirala,
 bi arrosak, elkar
 ikusi ziran eta
 mintza ere azkar....
 Baratzakoak ziyon
 esan besteari:
 I, ez aiz ni bezela
 polita ageri.
 Zokuan ago erdi
 gordean, itsusi,
 ez dek izango iñoiz
 ik, nik ainbat grazi.—
 Ontan neska koskor bat
 zan ara etorri,
 eta ikusi zuben
 arrosa eder ori,
 zeñak zuben eskuan

beriala artu,
 bañan andik puntura
 zuben purrakatu;
 bestia berriz bere
 sasiyen tartian
 bizi izan-zan ondo
 igartu artian.

.

Ez degu esan bear
 izango naiz ondo,
 ez det ur ontatikan
 beñ ere erango;
 zergatik uste arren
 gauz onak espero,
 gerta liteke oker
 irtetzia gero.

JOSE ARTOLA.

